

LECTIO II.

SANJAYAS *loquitur*:

1. Hunc, misericordia ita commotum, lacrimis suffusum turbatos oculos, despondentem his verbis affatus est Madhuis interfector:

ALMUM NUMEN *loquitur*:

2. Unde te haec debilitas in belli discrimine repente subiit, indigna honestis, viam ad Superos obstruens, ingloria, o Ar-
3. juna? Noli mollitiae effeminatae te tradere: non hoc te decet. Vili socordia abiecta, age exsurge, hostium vexator!

ARJUNAS *loquitur*:

4. Quomodo Bhîshmam ego in proelio Drônâque, o Mad-
huis interfector, sagittis impugnabo? Ambo mihi venerandi,
5. hostium interfector! Magistris magnopere suspiciendis
haud caesis melius sane foret pane emendicato vesci per hoc
aevum; caesis vero magistris opum avidis, quoad vivam, ve-
6. scar dapibus sanguine pollutis. Neque hoc novimus, utrum
praestantius foret nobis, ut vel victores existamus, vel isti
nos vincant. Quibus caesis vivere nos non iuvabit, ii ipsi
7. constitere ex adverso. Miseratione et formidine culpae
fracta indole, percontor te, religione mentem attonitus, quod-
nam consilium sit magis salutare? Declara hoc mihi. Dis-
8. cipulus tuus ego sum: doce me, ad te conversum. Haud
equidem praevideo, quid mihi propellat moerorem, sensus
meos torrentem, etsi nanciscar in orbe terrarum amplum sine
rivali regnum, in divosque ipsos etiam imperium.